

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยเท่านั้น พร้อมทั้งขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่าง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 25 ปี 25 - 34 ปี
 35 - 44 ปี มากกว่า 44 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่า ปวส. ปวส. หรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี
4. สาขาที่จบการศึกษา สาขาบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ
 อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ตำแหน่งงาน พนักงานบัญชี สมทบบัญชี / ผู้จัดการฝ่ายบัญชี
 กรรมการผู้จัดการ / หุ้นส่วนผู้จัดการ อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. ลักษณะการจัดตั้งกิจการของผู้ประกอบการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด

7. ทุนจดทะเบียน

- ต่ำกว่า 500,000 บาท
- ตั้งแต่ 500,001 - 1,000,000 บาท
- ตั้งแต่ 1,000,001 - 2,000,000 บาท
- ตั้งแต่ 2,000,001 บาทขึ้นไป

8. ขนาดรายรับของกิจการต่อปี

- รายรับต่ำกว่า 1,000,000 บาท
- รายรับตั้งแต่ 1,000,000 - 5,000,000 บาท
- รายรับตั้งแต่ 5,000,001 - 10,000,000 บาท
- รายรับตั้งแต่ 10,000,001 บาทขึ้นไป

9. ลักษณะของร้านอาหารที่เปิดดำเนินการ

- ร้านอาหารจานด่วน เน้นความสะดวกในการขายอาหารและเครื่องดื่ม
- ร้านอาหารตามสั่ง เน้นความหลากหลายของอาหารเพื่อเอาใจผู้บริโภค
- ร้านอาหารทั่วไปที่เน้นการขายอาหาร เครื่องดื่มและมีดนตรีบรรเลง
- ร้านอาหารทั่วไปที่เน้นการขายเครื่องดื่มและมีดนตรีบรรเลง
- ร้านอาหารประจำท้องถิ่น เน้นการขายอาหาร เครื่องดื่มและมีการแสดง
- ร้านอาหารที่เน้นการขายอาหารและเครื่องดื่มเบาๆ เช่น อาหารว่าง ชา กาแฟ
- อื่นๆ.....

10. ลักษณะการปฏิบัติงานทางด้านบัญชี

- กิจการมีผู้ปฏิบัติงานทางด้านบัญชีเอง
- กิจการจ้างสำนักงานบัญชีเป็นผู้ดำเนินการแทน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล

ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
ท่านคิดว่าการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลท่านมีปัญหาในด้านต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร					
1. ปัญหาการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร					
1.1. ประเด็นทางด้านรายได้					
- กรณีสินค้าขาดจากรายงานสรรพากรถือเป็นรายได้ของกิจการ					
- การให้ส่วนลดในการรับประทานอาหารต้องเข้าใจ จึงจะไม่ถือเป็นฐานรายได้					
1.2. ประเด็นทางด้านรายจ่าย					
- การคำนวณค่าเสื่อมราคาของร้านอาหาร ซึ่งมีทรัพย์สินหลาย ประเภทและมีอัตราค่าเสื่อมราคาที่ไม่เท่ากัน					
- การตรวจนับและการตีราคาวัตถุดิบในการปรุงอาหาร รวมทั้ง เครื่องคั้น ณ วันสิ้นงวดบัญชี					
- ต้นทุนของวัตถุดิบที่ใช้ในการปรุงอาหารเมื่อเกิดการเน่าเสีย					
- รายจ่ายที่เกิดขึ้นทางบัญชีไม่สามารถถือเป็นรายจ่ายได้ทั้ง จำนวนในทางภาษีอากร เช่น การกำหนดให้กิจการบริจาค เพื่อการกุศลสาธารณะได้ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ					
- กรณีที่ร้านอาหารมีการต่อเติมหรือปรับปรุงที่มีลักษณะเป็น การลงทุน ไม่สามารถนำมาเป็นรายจ่ายได้					
- เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญาตาม ประมวลรัษฎากรไม่สามารถลงเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีอากรได้					
- การนับระยะเวลาเพื่อใช้สิทธิในผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 ปี					
- การขาดหลักฐานเกี่ยวกับรายจ่ายที่กิจการได้จ่ายไปจริง แต่ไม่ สามารถพิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผู้รับ เช่น การซื้อของสดจากตลาด					
- อื่นๆ.....					

ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1.3. ประเด็นอื่น - อัตราภาษีเงินได้มีหลายอัตราทำให้เกิดความสับสน และก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการคำนวณภาษี					
- ความแตกต่างระหว่างการคำนวณกำไรสุทธิทางบัญชีกับกำไรสุทธิทางภาษีอากร					
- อื่นๆ.....					
2. ปัญหาเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.51, ภ.ง.ด.50) และการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี					
2.1. ไม่สามารถยื่นแบบแสดงรายการได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด					
2.2. แบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต้องกรอกข้อมูลจำนวนมาก มีความซับซ้อน เข้าใจยาก ทำให้เกิดความผิดพลาด					
2.3. ความยุ่งยากในการประมาณการกำไรสุทธิเพื่อคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชี (ภ.ง.ด.51)					
2.4. กิจการยื่นรายการและชำระภาษีจากประมาณการกำไรสุทธิ โดยแสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไปเกินร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิทั้งรอบระยะเวลาบัญชี ทำให้ต้องเสียเงินเพิ่ม					
2.5. อื่นๆ.....					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ปัญหาภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
ท่านคิดว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ท่านมีปัญหาในด้านต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร					
1. ปัญหาเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย					
1.1. เงินได้พึงประเมินมีหลายประเภท และไม่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทใด					
1.2. อัตราภาษีที่ใช้ในการหักภาษี ณ ที่จ่ายมีหลายอัตรา ทำให้สับสนในการนำไปใช้					
1.3. กรณีผู้มีเงินได้ไม่ยอมให้หักภาษี ณ ที่จ่าย ทำให้กิจการต้องเป็นผู้รับภาระภาษีดังกล่าวแทน					
1.4. ความซับซ้อนในข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ทำให้เข้าใจยากและต้องใช้เวลาในการตีความ					
2. ปัญหาเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย					
2.1. หลักเกณฑ์ในการหักภาษี ณ ที่จ่ายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย					
2.2. กรณีที่กิจการเป็นผู้กรอกข้อมูลและยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีให้แก่พนักงาน แต่ไม่ทราบข้อมูลทั้งหมดทำให้การหักภาษี ณ ที่จ่ายและการชำระภาษีผิดพลาด					
3. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้แบบแสดงรายการเพื่อนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายไม่ถูกประเภท					
4. อื่นๆ.....					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ไม่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ไม่ต้องตอบแบบสอบถามในตารางส่วนที่ 4)

ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
ท่านคิดว่าการปฏิบัติงาน ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในด้านต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร					
1. ปัญหาเกี่ยวกับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม					
1.1. ไม่ทราบว่ากิจการต้องมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อใด					
1.2. เอกสารที่ใช้ในการจดทะเบียนมีจำนวนมาก					
1.3. ความยุ่งยากในการกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มการขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม					
1.4. การจดทะเบียนและการแจ้งเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่มมีขั้นตอนยุ่งยาก					
1.5. เอกสารการแสดงตนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.20) ได้รับความซ้ำ					
1.6. อื่นๆ.....					
2. ปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษี					
2.1. อัตราภาษีที่จัดเก็บ (ร้อยละ 7) เป็นอัตราที่สูงทำให้เกิดภาระแก่กิจการ					
2.2. กรณีที่กิจการมีการให้ส่วนลดหรือการจัดรายการส่งเสริมการขายให้แก่ลูกค้า ทำให้มีปัญหาในเรื่องของฐานภาษี					
2.3. การซื้อสินค้าและวัตถุดิบในการปรุงอาหารซึ่งไม่ได้รับใบกำกับภาษี ทำให้ไม่มีสิทธิขอคืนภาษีซื้อในส่วนของการซื้อดังกล่าว					
2.4. อื่นๆ.....					

ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
3. ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี					
3.1. ใบกำกับภาษีขาย					
- ลูกค้ามีความต้องการใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปมากขึ้น ทำให้เสียเวลาในการออกใบกำกับภาษี					
- การเขียนใบกำกับภาษีผิดพลาดทำให้เสียเวลาในยกเลิกฉบับที่เขียนผิดและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทน					
- กรณีที่ออกใบกำกับภาษีอย่างย่อให้ลูกค้าแล้ว ต่อมาลูกค้ากลับมาขอให้ออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ทำให้เสียเวลาในการตรวจสอบและเกิดการซ้ำซ้อนของยอดขายได้					
- การออกใบกำกับภาษีที่จำนวนไม่ตรงกับความจริง เช่น ลูกค้าขอออกใบกำกับภาษีให้ในราคา 3,000 บาทจากราคาจริง 2,000 บาท					
- การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มโดยการใช้มือ ทำให้จำนวนภาษีและราคาสินค้าผิดพลาดได้					
- กรณีที่ให้ส่วนลดในการรับประทานอาหาร ทำให้ยุ่งยากในการออกใบกำกับภาษี					
- ในรายที่ลูกค้าไม่ต้องการใบกำกับภาษีและแต่ละรายมีจำนวนเงินไม่มาก กิจการต้องรวบรวมเพื่อสรุปรายได้และคำนวณภาษีในแต่ละวันทำให้เกิดความยุ่งยาก และข้อผิดพลาดได้					
- กรณีที่ลูกค้าจ่ายค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มพร้อมค่าบริการในส่วน of พนักงาน (ค่าทิป) โดยใช้บัตรเครดิต ทำให้รายได้ของกิจการไม่ตรงกับหลักฐานการชำระเงินของลูกค้า					
3.2. ใบกำกับภาษีซื้อ					
- ผู้ขายสินค้าไม่ยอมออกใบกำกับภาษีให้ทันทีที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น หากต้องการใบกำกับภาษีจะต้องจ่ายในราคาที่สูงขึ้น					

ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
- ผู้ขายสินค้าไม่ยอมออกใบกำกับภาษีให้ถ้ายังไม่ชำระเงินค่าสินค้า					
- กรณีใบกำกับภาษีซื้อสูญหายและต้องการใบแทนใบกำกับภาษีซื้อ ผู้ขายไม่ยอมออกใบแทนให้ ทำให้กิจการเสียสิทธิในการขอคืนภาษีซื้อดังกล่าว					
- การนำภาษีซื้อต้องห้ามมาขอคืนภาษี เช่น ภาษีซื้อที่เกิดจากค่ารับรอง ภาษีซื้อที่ออกโดยผู้ที่ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษี ทำให้ต้องเสียเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม					
3.3. อื่นๆ.....					
4. ปัญหาในการจัดทำรายงานและการยื่นแบบแสดงรายการ					
4.1. ไม่สามารถลงรายการในรายงานได้ภายใน 3 วันทำการตามที่กฎหมายกำหนด					
4.2. การจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ มักไม่ตรงกับสินค้าที่มีอยู่จริง					
4.3. ไม่สามารถยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด					
4.4. ความยุ่งยากในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านทางอินเทอร์เน็ต (internet)					
4.5. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มมีความล่าช้า					
4.6. อื่นๆ.....					

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีอากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจร้านอาหาร

ในการดำเนินกิจการร้านอาหารนั้นเกี่ยวข้องกับภาษีประเภทใดบ้าง

- ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีบำรุงท้องที่
 อากรแสตมป์ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ปัญหาภาษีอากรอื่น	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
ท่านคิดว่าท่านประสบปัญหาในด้านต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร					
1. ปัญหาเกี่ยวกับภาษีธุรกิจเฉพาะ					
1.1. กรณีที่กิจการได้จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นทรัพย์สินของกิจการออกไปแต่ไม่ทราบว่าต้องมีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย					
1.2. อื่นๆ.....					
2. ปัญหาเกี่ยวกับอากรแสตมป์ เช่น กรณีทำสัญญาจ้างทำของ สัญญาจ้างต่อเติมร้านอาหาร เป็นต้น					
2.1. รายละเอียดของตราสารที่ต้องเสียอากรแสตมป์มีจำนวนมาก เข้าใจยาก					
2.2. อื่นๆ.....					
3. ปัญหาเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต					
3.1. ระบุ.....					
3.2. ระบุ.....					
4. ปัญหาเกี่ยวกับภาษีป้าย เช่น ป้ายชื่อร้าน ป้ายโฆษณาร้าน					
4.1. ระบุ.....					
4.2. ระบุ.....					

ปัญหาภาณีอาคารอื่น	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
5. ปัญหาเกี่ยวกับภาณีบำรุงท้งที่ จากกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ไม่ได้เข้าใช้ประโยชน์					
5.1. ระบุ.....					
5.2. ระบุ.....					
6. ปัญหาเกี่ยวกับภาณีโรงเรียนและที่ดิน จากโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างกับที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรียน					
6.1. ระบุ.....					
6.2. ระบุ.....					

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจร้านอาหาร

ปัญหาด้านอื่นๆ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
ท่านคิดว่าท่านประสบปัญหาในด้านต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร					
1. ปัญหาการปฏิบัติงานต่างๆ ทางภาษีอากรในงานปกติ ประจำวัน					
1.1. บุคลากรของกิจการขาดการฝึกอบรมทางด้านภาษีอากร					
1.2. บุคลากรของกิจการไม่เข้าใจในข้อกำหนดภาษีอากรและวิธีปฏิบัติ					
1.3. กิจการมีบุคลากรด้านบัญชีไม่เพียงพอ ทำให้ข้อมูลในการเสียภาษีไม่ถูกต้อง					
1.4. กิจการขาดผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีอากรที่ให้คำแนะนำ					
1.5. กิจการขาดเทคโนโลยีที่จะช่วยในการทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ทำให้การจัดทำบัญชีหรือการจัดทำรายงานล่าช้า					
1.6. อื่นๆ.....					
2. ปัญหาด้านอื่นๆ					
2.1. มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ หลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีบ่อยมาก					
2.2. มีการประชาสัมพันธ์น้อยครั้งและล่าช้า เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีอากร					
2.3. การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกในการเสียภาษีของเจ้าหน้าที่สรรพากรมีความล่าช้า					
2.4. การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกในการขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่สรรพากรค่อนข้างยาก					
2.5. เจ้าหน้าที่สรรพากรไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษีอากรได้อย่างชัดเจน					
2.6. การจัดสัมมนาหรือจัดอบรมเกี่ยวกับภาษีอากรโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่มักจะจัดในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล ถ้าจัดต่างจังหวัด ผู้เข้าร่วมสัมมนาต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง					
2.7. เจ้าหน้าที่มักจะขอความร่วมมือในการจ่ายชำระภาษีซึ่งมีจำนวนที่สูงเพื่อช่วยรัฐบาลในการหารายได้เพิ่มมากขึ้น					
2.8. อื่นๆ.....					

ภาคผนวก ข

รายชื่อากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจร้านอาหาร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีอากรประเภทหนึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร จัดเก็บจากเงินได้ของบริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหลักการจัดเก็บที่สำคัญๆ โดยลำดับดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล มีดังนี้

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่
2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย
3. กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้า หรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ
4. กิจการร่วมค้า(Joint Venture)
5. มูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิ หรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล
6. นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

2. ฐานภาษีของภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล กำหนดจากเงินได้ที่ใช้เป็นหลักฐานในการคำนวณภาษีคูณด้วยอัตราภาษีที่กำหนด ดังนั้น เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น โดยทั่วไป ได้แก่ กำไรสุทธิที่คำนวณตาม เงื่อนไขที่กำหนดแต่เพื่อความเป็นธรรมและอุดช่องว่างในการจัดเก็บภาษีเงินได้ จึงได้มีการบัญญัติจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล จากเงินได้หรือฐานภาษีที่แตกต่างกัน ดังนี้

- (1) กำไรสุทธิ
- (2) ยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย
- (3) เงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย
- (4) การจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

3. รอบระยะเวลาบัญชี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิ ต้องคำนวณกำไรสุทธิจากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ ซึ่งประมวลรัษฎากรได้กำหนดรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆ ไว้ดังนี้

(1) รอบระยะเวลาบัญชีโดยทั่วไป ตามบทบัญญัติมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร รอบระยะเวลาบัญชีสำหรับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องเท่ากับ 12 เดือน

(2) รอบระยะเวลาบัญชีซึ่งน้อยกว่า 12 เดือน กรณีที่กฎหมายยอมให้รอบระยะเวลาบัญชีน้อยกว่า 12 เดือนได้ มีเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ คือ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีตามที่อธิบดีกรมสรรพากรจะเห็นสมควรและสั่งอนุญาต บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เลิกกัน ให้ถือเอาวันที่เจ้าพนักงานจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน

(3) รอบระยะเวลาบัญชีมากกว่า 12 เดือน รอบระยะเวลาบัญชีอาจขยายออกไปมากกว่า 12 เดือนก็ได้ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกิจการหากผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายการและเสียภาษีได้ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว ถ้าได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายใน 30 วันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก อธิบดีกรมสรรพากรอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปได้

4. กำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตามประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิโดยคำนวณจากรายได้ ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี

การคำนวณรายได้และรายจ่ายดังกล่าว ให้ใช้เกณฑ์สิทธิ์ โดยให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชานั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชานั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังมีได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชานั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชานั้น

ในกรณีจำเป็น ผู้มีเงินได้จะขออนุมัติต่ออธิบดีเพื่อเปลี่ยนแปลงเกณฑ์สิทธิ์และวิธีการทางบัญชีเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายตามเกณฑ์อื่นก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่อธิบดีกำหนดเป็นต้นไป

4.1 เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติตามมาตรา 65 ทวิ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. รายการที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ตรีไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย(รายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี ดูรายละเอียดในลำดับถัดไป)
2. ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินให้หักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข

และอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 145) ดังนี้

2.1 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา จะต้องไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุน ตามประเภทของทรัพย์สินดังต่อไปนี้

ประเภททรัพย์สิน	ร้อยละ
อาคาร	
- อาคารถาวร	5
- อาคารชั่วคราว	100
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้	5
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า	
- กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่า หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ต่อ ๆ ไป	10
- กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัด	100 หากรด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อได้รวมกัน
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี สูตร กู๊ดวิลล์ เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ประกอบกิจการตาม ใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น	
- กรณีไม่จำกัดอายุการใช้	10
- กรณีจำกัดอายุการใช้	10 หากรด้วยจำนวนปีอายุการใช้
ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้ นอกจากที่ดินและสินค้า	20

2.2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะต้องหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป โดยเมื่อได้เลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และเปลี่ยนแปลงได้และให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัตินั้น

2.3 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้คำนวณตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือนให้เฉลี่ยหักตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้น โดยให้เฉลี่ยเป็นวัน

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินอย่างอื่นตามความดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีใช้รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในปีแรก เป็นสองเท่าของอัตราที่กำหนด และสำหรับปีถัดไปให้หักตามอัตราสองเท่าดังกล่าว โดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือราคา ต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น ทั้งนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายของอายุการใช้ของทรัพย์สินดังกล่าวบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยรวมจำนวนมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดด้วยก็ได้

2.4 ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน หรือรถยนต์นั่ง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท

2.5 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินไม่ว่าในกรณีใด จะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้ โดยให้คงเหลือมูลค่าของทรัพย์สินนั้น เป็นจำนวนอย่างน้อย 1 บาท เว้นแต่ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คนหรือรถยนต์นั่งที่มีมูลค่าต้นทุนเกิน 1 ล้านบาท ให้คงเหลือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินเท่ากับมูลค่าต้นทุนส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท

2.6 กรณีทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อหรือซื้อขายเงินผ่อน ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามราคามูลค่าต้นทุน กล่าวคือ ราคาที่พึงต้องชำระทั้งหมดตามสัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายเงินผ่อน แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชีจะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

2.7 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ประเภทเครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนา ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในตาราง 2.1

ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด

2.8 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน ประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงิน อาจเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ก็ได้ หรือเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนด ตาม 2.1 ก็ได้

ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กำหนด

2.9 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินประเภทอาคารถาวร ที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์ เพื่อมีไว้ใน

การประกอบกิจการของกิจการของตนเองให้หักได้อัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุนสำหรับมูลค่า ต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 2.1 ทั้งนี้เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มา ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545

3. การตีราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากราคาสินค้าคงเหลือ ให้ใช้ราคาที่พึงซื้อทรัพย์สิน นั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามไม่ให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมา รวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อม ราคาสินค้า ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้อยู่ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลา และมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น

4. การโอนทรัพย์สินโดยไม่มีค่าตอบแทนในกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการหรือให้ กู้ยืมเงินโดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยหรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยต่ำ กว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยนั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการหรือให้กู้ยืมเงิน

5. การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อมีค่าหรือราคาเป็นเงินตรา ต่างประเทศ

5.1 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก 5.2 ให้คำนวณค่าหรือราคา ของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคาร แห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทย ตามอัตรา แลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

5.2 กรณีธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณ ค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยน ระหว่างอัตรา ซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

เงินตราทรัพย์สินหรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไป ในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาตลาดในวันที่รับมา หรือจ่ายไปนั้น

6. การตีราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณตามราคา ทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างไรจะน้อยกว่าและให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับ รอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

7. การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินมี อำนาจประเมินโดยเทียบเคียงกับราคาของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่น

8. การคำนวณราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ถ้าหากราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกเปลี่ยนได้ในอัตราทางราชการ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น

9. การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะทำได้ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 186 (พ.ศ.2534) แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณ เป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้วหากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

10. การคำนวณเงินปันผลเป็นรายได้สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อการส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ดังต่อไปนี้ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้

(1) บริษัทจดทะเบียน

(2) บริษัทจำกัด นอกจาก (1) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผล ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผล ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม

ยกเว้น บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียน ที่มีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือน นับแต่วันที่ได้อ่อนหรือหน่วยลงทุนนั้นมาถึงวันมีเงินได้ดังกล่าว หรือได้อ่อนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่มิได้มีเงินได้

เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา 65 ตรี (2) มิให้ถือว่าเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรตามความในวรรคสอง

11. ดอกเบี้ยกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายดังกล่าว และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนให้นำบทบัญญัติของข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

12. เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายดังกล่าว และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนให้นำบทบัญญัติของ ข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

13. มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก หรือเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาค หรือจากการให้โดยเสนหาแล้วแต่กรณีมารวมคำนวณเป็นรายได้

14. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีขาย ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งได้รับคืนจากการขอคืน ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้

4.2 เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตรี (รายจ่ายต้องห้าม)

1. เงินสำรองต่าง ๆ นอกจาก

1.1 เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัย เพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 65 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี หลังจากหักเบี้ยประกันซึ่งเอาประกันต่อออกแล้วถือเป็นรายจ่ายได้

1.2 เงินสำรองจากเบี้ยประกัน เพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี หลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้วถือเป็นรายจ่ายได้

เงินสำรองที่กันไว้นี้ จะต้องถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไป

1.3 เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเพื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

2. เงินกองทุนเว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 183 (พ.ศ.2533)

3. รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัวการให้โดยเสนหาหรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ตามประกาศกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 44)

4. ค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ดังนั้น คำรับรองที่จะหักเป็นรายจ่ายได้ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 143 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 222 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มใน 2542 เป็นต้นไป)

4.1 คำรับรองหรือค่าบริการนั้น ต้องเป็นคำรับรองหรือค่าบริการอันจำเป็นตาม ธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และบุคคลซึ่งได้รับรอง หรือรับบริการต้องมีใช้ลูกจ้างของ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เว้นแต่ ลูกจ้างดังกล่าวจะมีหน้าที่เข้าร่วมในการรับรองหรือการ บริการนั้นด้วย

4.2 คำรับรองหรือค่าบริการต้อง

(1) เป็นค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการรับรอง หรือการบริการที่จะ อำนาจประโยชน์แก่กิจการ หรือ

(2) เป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคล ซึ่งได้รับการรับรองหรือรับบริการไม่เกิน คนละ 2,000 บาทในแต่ละคราวที่มีการรับรองหรือการบริการ

(3) จำนวนเงินคำรับรองและค่าบริการ ให้นำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับ จำนวนเท่าที่ต้องจ่ายแต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินยอดขายได้ หรือยอดขายที่ ต้องนำมารวม หรือคำนวณกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชี หรือของจำนวน เงินทุน ที่ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ทั้งนี้ รายจ่ายที่จะนำมาหักได้จะต้องมีจำนวนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท

(4) คำรับรอง หรือค่าบริการนั้นต้องมีกรรมการ หรือผู้เป็นหุ้นส่วน หรือ ผู้จัดการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้อนุมัติหรือคำสั่งจ่ายคำรับรองหรือค่าบริการ นั้นด้วย และต้องมีใบรับหรือหลักฐานของผู้รับเงิน สำหรับเงินที่จ่ายเป็นคำรับรองหรือค่าบริการ เว้นแต่ ในกรณีที่ผู้รับเงินไม่มีหน้าที่ต้องออกใบรับตามประมวลรัษฎากร

5. รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยาย ออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม

6.(ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระและภาษีชื่อของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ ภาษีชื่อต้องห้ามในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีชื่อจากรายจ่ายเพื่อการรับรองหรือที่มีลักษณะทำนองเดียวกันตามอธิบดีกำหนด) หรือภาษีชื่อ อื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 243)พ.ศ.2543 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฯ (ฉบับที่ 42)

7. การถอนเงินโดยปราศจากค่าตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

8. เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

9. รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

10. ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สิน ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและใช้เอง

11. ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่างๆ หรือเงินกองทุนของตนเอง

12. ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองใดๆ หรือขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ เว้นแต่ ผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกินห้าปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน

13. รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ

14. รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

15. ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่ายเกี่ยวกับการซื้อ หรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

16. ค่าของทรัพย์สินธรรมดาที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ

17. ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลง ทั้งนี้ ภายใต้งบประมาณ 65 ทวิ

18. รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

19. รายจ่ายใดๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

20. รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถึง 19 ซึ่งจะกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

4.3 อัตราภาษี และการคำนวณภาษี

1. อัตราภาษี

1.1 ภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลร้อยละ 30

1.2 ภาษีจากกำไรสุทธิ เฉพาะกรณีที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศนกิจตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการประกอบกิจการวิเทศนกิจของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 16 กันยายน 2535 ร้อยละ 10

2. การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ ต้องคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล และยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีปีละ 2 ครั้ง ดังนี้

2.1 การคำนวณเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา 67 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ดังนี้

(1) ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจากที่กล่าวใน (2) ให้จัดทำประมาณการกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำ หรือจะได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นแล้ว ให้คำนวณและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล จากจำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

(2) ในกรณีบริษัทจดทะเบียนธนาคารพาณิชย์ ตามกฎหมาย ว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์หรือบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด ให้คำนวณและชำระภาษีจากกำไรสุทธิของรอบระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชี ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตรี

ภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีนี้ ให้ถือเป็นเครดิตในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อสิ้นรอบระยะเวลา กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีรอบระยะเวลาบัญชีแรกหรือรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายน้อยกว่า 12 เดือน ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการ และเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชี

2.2 การคำนวณเงินได้นิติบุคคล จากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณกำไรสุทธิตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร โดยการนำกำไรสุทธิดังกล่าวคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล จะได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระ

4.4 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีดังนี้

1. การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี(ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.51 ภายใน 2 เดือนนับจากวันสุดท้ายของทุกเดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี

2. การเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี (ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.50 ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

5. สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

5.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

1. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (สรรพากรเขต/อำเภอ) ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่
2. ธนาคารพาณิชย์ไทย และ สาขา ในเขตกรุงเทพมหานคร

5.2 ในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ

1. ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ในกรณีสำนักงานสรรพากรอำเภอมิได้ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ หรือ
2. สำนักงานสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทย ในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

6. แบบแสดงรายการและกำหนดเวลายื่นรายการชำระภาษี

การเสียหรือนำส่งภาษีเงินได้นิติบุคคลต้องเสียหรือนำส่งภายในเวลาและตามแบบที่อธิบดีกำหนดดังต่อไปนี้ (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 16))

แบบแสดงรายการ	รายการ	กำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี
ภ.ง.ด.50	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามมาตรา 68 และมาตรา 69 (เก็บจากกำไรสุทธิ)	ภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
ภ.ง.ด.51	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 67 ทวิ (เก็บจากประมาณการกำไรสุทธิ)	ภายใน 2 เดือนนับแต่วันสุดท้ายของครั้งรอบระยะเวลาบัญชี
ภ.ง.ด.52	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามมาตรา 67 (เก็บจากกิจการขนส่งของต่างประเทศที่ทำการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ)	ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี
ภ.ง.ด.53	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย มาตรา 3 เตรส และมาตรา 69 ทวิ	ภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนที่จ่ายเงินได้
ภ.ง.ด.54	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หักจากเงินได้พึงประเมินที่จ่าย ตามมาตรา 70 และการจำหน่ายกำไรตามมาตรา 70 ทวิ	ภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนที่จ่ายเงินหรือภายใน 7 วันนับแต่วันจำหน่ายเงินกำไร
ภ.ง.ด.55	แบบยื่นรายการภาษีเงินได้มูลนิธหรือสมาคมตาม มาตรา 68 และมาตรา 69	ภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย

1.1 ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ได้แก่ บุคคลที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นรายกรณี โดยอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับเงินได้ ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยต้องไม่เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นในการนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

1.2 วิธีการคำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย

1.2.1 ตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร

(1) กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 และ 2 ไม่ว่าเงินได้ที่จ่ายจะเป็นเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ ที่อาจคำนวณได้เป็นเงิน ให้คูณเงินได้พึงประเมินด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีแล้วคำนวณภาษี เช่นเดียวกับการคำนวณภาษีสิ้นปี ได้เงินภาษีจากเงินได้สุทธิทั้งสิ้นเท่าใด ให้หารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย ผลลัพธ์ที่ได้คือ ภาษีที่ต้องหัก

(2) กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 และ 2 ซึ่งนายจ่ายจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดในประกาศอธิบดีฯ (ฉบับที่ 45) ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เท่านั้น

(3) กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 3 และ 4 ให้คำนวณหักตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(4) กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 5 และ 6 ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(5) กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 5, 6, 7 และ 8 แต่ไม่รวมถึงการจ่ายซื้อพืชผลการเกษตร และนอกจากกรณีตาม (6) ที่ผู้จ่ายเป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาลหรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับรายหนึ่งๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักภาษีในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้

(6) กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับ ซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์หรือโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้คำนวณหักภาษีและนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ในขณะที่มีการจดทะเบียน

1.2.2 ตามมาตรา 3 เตราส แห่งประมวลรัษฎากร

การหักภาษี ณ ที่จ่ายกรณีนี้ เป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี มาตรา 3 นี้ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินที่ไม่มีหน้าที่หักภาษี เงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตราอื่นที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเพิ่มเติม ได้ ทั้งนี้ภายใต้หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

1.3 หน้าที่ทั่วไปของผู้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

1. คำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดทุกคราวที่มีการจ่ายเงิน ได้แล้วหักไว้
2. นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่คำนวณและหักไว้ นำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะได้หักภาษีไว้หรือไม่ เว้นแต่กรณีการขายอสังหาริมทรัพย์
3. ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการหักภาษีเป็นรายตัวผู้มีเงินได้พึง ประเมินพร้อมกับการนำส่งเงินภาษี
4. ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบที่อธิบดีกำหนดหรือแบบที่ ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรแล้วให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย
5. จัดทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่าย และเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย

การหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่ายมีอยู่ 3 กรณี ดังนี้

2.1 ตามมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร กรณีที่ส่วนราชการจ่ายเงินได้ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ได้กำหนดให้ส่วนราชการเป็นผู้หักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้พึงประเมินที่จ่ายไป และมีหน้าที่นำส่งต่ออำเภอภายใน 7 วัน นับแต่วันที่จ่ายแต่ กระทั่งการคลังได้ผ่อนผันขยายเวลานำส่งและยื่นแบบแสดงรายการภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้น เดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน โดยใช้แบบ ภ.ง.ด. 53

2.2 ตามมาตรา 69 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร กรณีที่ขายอสังหาริมทรัพย์ ให้ผู้จ่ายเงินค่า ซื่อดังกล่าวเป็นผู้หักภาษี ณ ที่จ่ายจากผู้ขายอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลรัษฎากร ในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้พึงประเมินที่จ่าย โดยหักเมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง

2.3 ตามมาตรา 3 เตราส แห่งประมวลรัษฎากร เป็นไปตามเงื่อนไขในเรื่องภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการที่ขายสินค้า หรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชคนิติบุคคล หรือนิติบุคคลใด ๆ หากมีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยคำนวณภาษีที่ต้องเสียจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ

ผู้ประกอบการที่ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผู้ประกอบการที่มีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี
2. ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย
3. ผู้ประกอบการที่ให้บริการจากต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร
4. ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร และเข้ามาประกอบกิจการขายสินค้า หรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 43)ฯ ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2536

5. ผู้ประกอบการอื่นตามที่อธิบดีจะประกาศกำหนดเมื่อมีเหตุอันสมควร

2. วิธีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.1 แบบคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

แบบคำขอที่ใช้ในการขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ แบบ ภ.พ.01 ซึ่งในเขตกรุงเทพมหานครขอรับได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา(เขต/อำเภอ) หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่ สำหรับในจังหวัดอื่นขอรับได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา(อำเภอ) ทุกแห่ง

2.2 กำหนดเวลาจดทะเบียน

2.2.1 ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อเริ่มประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ เว้นแต่กรณีที่ผู้ประกอบการมีแผนงานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้เตรียมการเพื่อประกอบกิจการขายสินค้า หรือให้บริการ ที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และมีการดำเนินการเพื่อเตรียมประกอบกิจการ อันเป็นเหตุให้ต้องมีการซื้อสินค้า หรือรับบริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การก่อสร้างโรงงาน การสร้างอาคารสำนักงานหรือการติดตั้งเครื่องจักร ให้ผู้ประกอบการมีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ ภายในกำหนด 6 เดือน ก่อนวันเริ่มประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ

2.2.2 ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปีต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วันนับแต่วันที่มียุทธมูลค่างานภาษี (รายรับ) เกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี

2.3 สถานที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.3.1 กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

2.3.2 กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (อำเภอ) ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.01 พร้อมเอกสารครบถ้วนแล้ว จะออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.20) ให้ ซึ่งจะมีผลให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นต้นไป

3. หน้าที่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.1 เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และออกใบกำกับภาษี เพื่อเป็นหลักฐานในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.2 จัดทำรายงานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่ง ได้แก่

- (1) รายงานภาษีซื้อ
- (2) รายงานภาษีขาย
- (3) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ

3.3 ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีตามแบบ ภ.พ.30

3.4 การเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลง ภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยกรอกแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.09 พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้

4. ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง จุดที่ผู้ประกอบการถูกกำหนดว่ามีภาระภาษีที่จะต้องชำระเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งแยกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้

4.1 ความรับผิดชอบกรณีการขายสินค้า (มาตรา 78)

การขายสินค้าโดยทั่วไป ความรับผิดชอบในการเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่มีการกระทำต่อไปนี้ก่อนส่งมอบสินค้าก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ คือ

- (1) โอนกรรมสิทธิ์ในสินค้า
- (2) ได้รับชำระราคาสินค้าทั้งหมด
- (3) ได้ออกใบกำกับภาษี

4.2 ความรับผิดชอบการให้บริการ (มาตรา 78/1)

(1) การให้บริการทั่วไป ความรับผิดชอบในการเสียหายเกิดขึ้น เมื่อได้รับชำระค่าบริการ เว้นแต่ได้มีการออกใบกำกับภาษีให้แก่ลูกค้า หรือได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือผู้อื่นก่อนได้รับชำระค่าบริการ ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

(2) การให้บริการที่ทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ความรับผิดชอบในการเสียหายทั้งหมด หรือบางส่วนเกิดขึ้น เมื่อได้มีการชำระราคาค่าบริการทั้งหมด หรือบางส่วน

5. ฐานภาษี

ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าและบริการ ได้แก่ มูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ

มูลค่าของฐานภาษีให้หมายความถึง เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน ค่าบริการหรือประโยชน์ใดๆ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน

6. กำหนดเวลา สถานที่ยื่นแบบและการชำระภาษี

6.1 กำหนดเวลายื่นแบบ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องยื่นแบบ ภ.พ.30 พร้อมชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี) เป็นรายเดือนทุกเดือนภาษี ไม่ว่าจะมีการขายสินค้าหรือให้บริการในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม โดยให้ยื่นแบบภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

6.2 สถานที่ยื่นแบบ

(1) กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา(เขต/อำเภอ) ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(2) กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา(อำเภอ) ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

6.3 การชำระภาษี

(1) ชำระเป็นเงินสด

(2) ชำระด้วยเช็คขีดคร่อม สั่งจ่ายแก่กรมสรรพากร โดยขีดฆ่าคำว่า ผู้ถือและหรือตามคำสั่ง

หมายเหตุ การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี สามารถยื่นผ่านเว็บไซต์กรมสรรพากรได้แล้ว

7. การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะมีสิทธิได้รับคืนภาษี ถ้าหากภาษีที่ได้เสียไปสำหรับการซื้อสินค้าหรือบริการต่างๆ (รวมถึงสินค้าทุนด้วย) มีจำนวนสูงกว่าภาษีจากการขายสินค้า หรือการให้บริการของผู้ประกอบการ โดยมีสิทธิเลือกขอคืนเป็นเงินสดหรือจะเลือกเป็นเครดิตภาษี เพื่อนำไปหักออกจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องชำระในเดือนถัดไปได้ ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มทำได้พร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการตามแบบ ภ.พ.30 ในกรณีที่ขอคืนเป็นเงินสด กรมสรรพากรจะคืนภาษีให้เดือนต่อเดือน หากการพิจารณาคืนภาษิล่าช้ากว่ากำหนด เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือน ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข และวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

8. ใบกำกับภาษี

8.1 การออกใบกำกับภาษี

ใบกำกับภาษี คือ เอกสารหลักฐานสำคัญ ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องจัดทำและออกให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือให้บริการ เพื่อแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้า หรือรับบริการ ในแต่ละครั้ง

8.2 ประเภทของใบกำกับภาษี

1. ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป
 - (1) ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป
 - (2) ใบกำกับภาษีอย่างย่อ
2. เอกสารอื่นที่ถือเป็นใบกำกับภาษี
 - (1) ใบเพิ่มหนี้
 - (2) ใบลดหนี้

8.3 การจัดทำใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยทั่วไปไม่มีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปจะต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ใบกำกับภาษี"
- (2) เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ขายสินค้าหรือให้บริการ
- (3) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ขายสินค้าหรือให้บริการ
- (4) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ
- (5) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีและหมายเลขลำดับของเล่ม (ถ้ามี)

(6) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

(7) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณและมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ

(8) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือของบริการ โดยให้แยกออกจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการให้ชัดเจน

2. ใบกำกับภาษี ที่มีลักษณะเป็นแบบเอกสารออกเป็นชุด หรือในกรณีที่มีการออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปรวมกับเอกสารการค้าอื่น เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ ใบแจ้งหนี้ ซึ่งมีจำนวนหลายฉบับในชุดเดียวกัน และใบกำกับภาษีไม่ใช่เอกสารฉบับแรก ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ในเอกสารฉบับแรกของเอกสารชุดดังกล่าว หรือในเอกสารฉบับอื่นที่มีใช้ฉบับแรก แต่เป็นต้นฉบับของเอกสารฉบับอื่นใดก็ตาม ซึ่งมีใช้ฉบับที่เป็นใบกำกับภาษี จะต้องมีข้อความว่า "ไม่ใช่ใบกำกับภาษี" ไว้ในเอกสารฉบับนั้นด้วย

(2) ในเอกสารทุกฉบับของเอกสารชุดดังกล่าว จะต้องมีข้อความว่า "เอกสารออกเป็นชุด" ไว้ด้วย

(3) ในเอกสารฉบับที่ถือว่าเป็นสำเนาของเอกสารฉบับอื่น จะต้องมีข้อความว่า "สำเนา" ไว้ทุกฉบับ

3. กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียน มีสถานประกอบการหลายแห่ง และสถานประกอบการที่มีใช้สำนักงานใหญ่ ได้นำใบกำกับภาษีของสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ ไปส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือการให้บริการ จะต้องมีข้อความว่า "สาขาที่ออกใบกำกับคือ....." ไว้ในใบกำกับภาษีดังกล่าว โดยข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับด้วยตราขงเขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วย วิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

4. กรณีได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ออกใบกำกับภาษี เป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ โดยจะต้องระบุอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยไว้ในใบกำกับภาษี โดยอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว จะต้องตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับด้วยตราขงเขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

8.4 การยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิม แล้วออกฉบับใหม่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียน ได้จัดทำใบกำกับภาษีที่มีรายการ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญไม่ถูกต้องครบถ้วน เมื่อได้รับการร้องขอให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิม และจัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้อง ให้ดำเนินการดังนี้

1. เรียกคืนใบกำกับภาษีฉบับเดิมและนำมาประทับตราว่า "ยกเลิก" หรือขีดฆ่าแล้วเก็บรวบรวมไว้กับสำเนาใบกำกับภาษีฉบับเดิม

2. จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ซึ่งเป็นเลขที่ใหม่ แต่จะต้องลงวัน เดือน ปี ให้ตรงกับวัน เดือน ปี ตามใบกำกับภาษีฉบับเดิม และ

3. หมายเหตุไว้ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ว่า"เป็นการยกเลิกและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิมเลขที่... เล่มที่..." และหมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ในรายงานภาษีขายของเดือนภาษีที่จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ด้วย

4. ผู้ประกอบการที่ขอให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิม และออกฉบับใหม่ ต้องถ่ายเอกสารใบกำกับภาษีฉบับเดิม (ฉบับที่ขอยกเลิก) ติดเรื่องไว้ และส่งมอบใบกำกับภาษีฉบับที่ขอยกเลิกคืนให้ผู้ออกใบกำกับภาษีนำไปพร้อมกับสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

5. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ หมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ในรายงานภาษีขายประจำเดือนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนด้วย

8.5 การออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้จัดทำใบกำกับภาษี หรือใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้แล้ว ต่อมาหากได้รับการร้องขอจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งทำใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ หรือใบแทนใบลดหนี้ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น โดยดำเนินการดังนี้

1. ถ่ายสำเนาใบกำกับภาษี สำเนาใบเพิ่มหนี้ หรือสำเนาใบลดหนี้ และให้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับใบแทนออกให้ครั้งที่ วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน คำอธิบายย่อ ๆ ถึงสาเหตุที่ออกใบแทน และลายมือชื่อของผู้ออกใบแทน ลงในภาพถ่ายหรือด้านหลังของภาพถ่ายดังกล่าว

2. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งออกใบแทนตาม 1. บันทึกรายการตาม (1) - (4) ไว้ด้านหลังสำเนาใบกำกับภาษี สำเนาใบเพิ่มหนี้ หรือสำเนาใบลดหนี้ด้วย

3. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ หมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ในรายงานภาษีขายประจำเดือนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทน โดยระบุชื่อผู้ซื้อ เลขที่เล่มที่ วันที่ของใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ที่ได้มีการออกใบแทน

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

ภาษีธุรกิจเฉพาะ (Specific Business Tax) เป็นภาษีที่เก็บจากการบริโภค หรือการบริการเฉพาะอย่างได้แก่ การธนาคาร การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ การรับประกันชีวิต การรับจํานำ รวมถึงการประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

บุคคลซึ่งประกอบกิจการที่อยู่บังคับเสียภาษีเฉพาะ ตามมาตรา 91/7 วรรคหนึ่ง คือ บุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคล หรือ นิติบุคคล เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ในกรณีผู้ประกอบกิจการอยู่นอกราชอาณาจักรให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการ รวมตลอดลูกจ้าง ตัวแทนหรือผู้ทำงานแทน ซึ่งมีอำนาจจัดการแทนโดยตรง หรือโดยปริยายที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

1.1 กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

- (1) การธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือกฎหมายเฉพาะ
- (2) การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์
- (3) การรับประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต
- (4) การรับจํานำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจํานำ
- (5) การประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ เช่น การให้กู้ยืมเงิน ค้ำประกัน แลกเปลี่ยนเงินตราออก ซื้อ หรือ ขายตัวเงิน หรือรับส่งเงินไปต่างประเทศด้วยวิธีการต่าง ๆ
- (6) การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางการค้าหรือหากำไร ไม่ว่าจะอสังหาริมทรัพย์นั้นจะได้อมาโดยวิธีใดก็ตาม ทั้งนี้เฉพาะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 342 พ.ศ. 2541
- (7) การขายหลักทรัพย์ตามกฎหมาย ว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์
- (8) การประกอบกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา มีดังนี้
- (9) กิจการซื้อหรือขายที่ดินหลักทรัพย์โดยมีสัญญาขายหรือซื้อที่ดิน
- (10) ธุรกิจแฟลคเตอร์ริง

1.2 การยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ

- (1) ยกเว้นตามประมวลรัษฎากร กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 91/3 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกา

1.3 การจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ

ผู้ประกอบการต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มประกอบกิจการ

2. ฐานภาษี

ฐานภาษีสำหรับการประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ได้แก่ รายรับที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับ หรือพึงได้รับจากการประกอบกิจการ

1. กิจการธนาคาร คือ ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายที่ได้รับจากตัวเงินตรา หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออกตั๋วหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ

2. กิจการธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ คือ ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายที่ได้จากตัวเงินตรา หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออกตั๋วหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ

3. กิจการประกันชีวิต ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ

4. สำหรับโรงรับจำนำ ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายของที่จำนำหลุด

5. กิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือกำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายหรือที่ได้รับจากตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ และกำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา

6. กิจการขายอสังหาริมทรัพย์ทางค้าหรือหากำไร รายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

7. กิจการขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ รายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

3. อัตราภาษี

อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะมีดังต่อไปนี้

1. ร้อยละ 0.1 สำหรับกิจการขายหลักทรัพย์ตามกฎหมาย ว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ร้อยละ 2.5 สำหรับกิจการประกันชีวิต กิจการโรงรับจำนำ

3. ร้อยละ 3 สำหรับกิจการธนาคาร ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์
ขายอสังหาริมทรัพย์ทางการค้าหรือหากำไร

นอกจากนี้อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะที่ต้องจัดเก็บ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะต้องเสียภาษี
ท้องถิ่นเพิ่มอีกร้อยละ 10 ของอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ

4. การคำนวณภาษีธุรกิจเฉพาะ

การคำนวณรายรับให้เป็นไปตามวิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชี และเพื่อ
ประโยชน์ในการคำนวณรายรับ เมื่อได้เลือกปฏิบัติเป็นอย่างไรแล้วให้ถือปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกัน
ตลอดไป เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

การคำนวณรายรับตามหลักเกณฑ์ทางบัญชี เพื่อเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยปกติใช้เกณฑ์เงิน
สด (Cash Basis) แต่มีบางกิจการอาจไม่สะดวกที่จะใช้เกณฑ์เงินสด จึงอาจใช้เกณฑ์สิทธิ (Accrual
Basis) หรือเกณฑ์อื่นใดก็ได้

5. การยื่นแบบและการชำระภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจ ให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ศ.40 โดยยื่นเป็นรายเดือนภาษี
ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ถ้าผู้มีหน้าที่
เสียภาษีมีสถานประกอบการหลายแห่ง การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษีให้แยกยื่น
เป็นรายสถานประกอบการ เว้นแต่จะยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร ขอยื่นแบบแสดงรายการ
ภาษีรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่แห่งใดแห่งหนึ่ง

การยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ สำหรับ
กิจการขายอสังหาริมทรัพย์ในทางการค้าหรือหากำไร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ยื่นแบบ
แสดงรายการภาษีในขณะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์พร้อมชำระภาษีต่อ
เจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนั้น ทั้งนี้ให้กรมที่ดินเรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อ
กรมสรรพากร

6. การขอคืนภาษีธุรกิจเฉพาะ

สิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษี ภายใน 3 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี
คำร้องขอคืนภาษีตามแบบอธิบดีกำหนด ก.10

อากรแสตมป์

1. ตราสารที่ต้องเสียอากรแสตมป์

คำว่า “ตราสาร” ตามประมวลรัษฎากรหมายถึง เอกสารที่ต้องเสียอากรแสตมป์ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ซึ่งปัจจุบันมีทั้งหมด 28 ลักษณะตราสาร เช่น ตราสารเช่าที่ กับโรงเรือน จ้างทำของ ฯลฯ อากรแสตมป์เป็นภาษีอากรที่จัดเก็บจากการกระทำตราสาร โดยคำว่า กระทำ หมายความว่า การลงลายมือชื่อตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

2. ผู้มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์

บุคคลตามที่ระบุไว้ในช่องที่ 3 ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ เช่น ผู้ให้เช่า ผู้ให้กู้ ฯลฯ ผู้มีหน้าที่เสียอากร ตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ อาจตกลงให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้เสียอากรแทนตนก็ได้

3. วิธีการเสียอากร

วิธีการเสียอากรแสตมป์สำหรับการทำตราสาร เรียกว่า “ปิดแสตมป์บริบูรณ์” หมายความว่า

1. ในกรณีแสตมป์ปิดทับ คือการได้เสียอากรโดยปิดแสตมป์ทับกระดาษก่อนกระทำหรือในทันทีที่ทำตราสารเป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและได้ขีดฆ่าแสตมป์นั้นแล้ว หรือ
2. ในกรณีแสตมป์คูณ คือการได้เสียอากรโดยใช้กระดาษมีแสตมป์คูณเป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย และขีดฆ่าแล้ว หรือโดยยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสตมป์คูณ และชำระเงินเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและขีดฆ่าแล้ว หรือ
3. ในกรณีชำระเป็นตัวเงิน คือการได้เสียอากรเป็นตัวเงิน เป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียตามบทบัญญัติในหมวดอากรแสตมป์หรือตามระเบียบที่อธิบดีจะ ได้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

4. การขอเสียอากรเป็นตัวเงิน

การขอเสียอากรเป็นตัวเงินเพื่อความสะดวกในการเสียอากรที่มีค่าอากรแสตมป์เป็นจำนวนมาก ไม่สะดวกในการใช้ดวงแสตมป์อากรปิดบนตราสาร หรือในกรณีไม่สะดวกในการชำระค่าอากรโดยใช้แสตมป์คูณ การขอเสียอากรเป็นตัวเงิน ปฏิบัติดังนี้

(1) การขอเสียอากรเป็นตัวเงิน ใช้แบบ อ.ส.4 (แบบขอและอนุมัติให้เสียอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน) ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อากรแสตมป์ โดยแนบตราสารที่ขอเสียอากรไปด้วย ให้ยื่นต่อสำนักงานสรรพากรอำเภอ

(2) ใบรับสำหรับการโอน หรือก่อตั้งสิทธิใดๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ในเมื่อนิติกรรมที่เป็นเหตุให้ออกใบรับนั้นมีการจดทะเบียนตามกฎหมาย ตามลักษณะแห่งตราสาร 28(ข) ให้ชำระค่าอากรแสตมป์เป็นตัวเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม (กรมที่ดิน)

5. การขีดฆ่าอากร

คำว่า “ขีดฆ่า” หมายความว่า การกระทำเพื่อมิให้ใช้แสตมป์ได้อีก โดยในกรณีแสตมป์ปิดทับ ได้ลงลายมือชื่อหรือลงชื่อห้างร้านบนแสตมป์ หรือขีดเส้นคร่อมฆ่าแสตมป์ที่ปิดทับกระดาษ และลงวัน เดือน ปี ที่กระทำสิ่งเหล่านี้ด้วย ในกรณีแสตมป์คุณได้เขียนบนตราสารหรือยื่นตราสาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับ แสตมป์คุณ ให้แสตมป์ปรากฏอยู่ในด้านหน้าของตราสารนั้น

6. การยกเว้นอากร

6.1 ยกเว้นอากรตามประมวลรัษฎากร

(1) ตราสารที่ระบุยกเว้นในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ เช่น ตราสารกู้ยืมเงิน ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร สำหรับการกู้ยืมซึ่งสมาชิกกู้ยืมจากสหกรณ์ ตราสารใบรับ ให้ยกเว้นสำหรับจำนวนเงินที่ผู้รับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีธุรกิจเฉพาะ ฯลฯ

(2) ยกเว้นตามมาตรา 121

6.2 ยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกา

(1) ยกเว้นตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ 79/2515

(2) ยกเว้นตามกฎหมายอื่น ๆ

7. การลดอากร

ตามประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 155) ลงวันที่ 4 มิถุนายน 2515 ลดค่าอากรแสตมป์สำหรับตราสารกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยถ้าค่าอากรมีจำนวนสูงกว่า 20 บาท ให้ลดเหลือ 20 บาท

8. ข้อเสียของตราสารที่มีได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์

ตราสารใดไม่ปิดแสตมป์บริบูรณ์ จะใช้ต้นฉบับ คู่ฉบับ คู่ฉีกหรือสำเนาตราสารนั้นเป็นพยานหลักฐานในคดีฟ้องไม่ได้ จนกว่าจะได้เสียอากร โดยปิดแสตมป์ครบจำนวนอัตราในบัญชีท้ายหมวดอากรแสตมป์และขีดฆ่าแล้วแต่ ทั้งนี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่จะเรียกเงินเพิ่มอากร นอกจากนั้นกฎหมายยังห้ามเจ้าพนักงานรัฐบาลลงนามรับรู้ ยอมให้ทำหรือบันทึกสิ่งใดๆ ในตราสารดังกล่าวด้วย จนกว่าจะได้มีการเสียอากรให้ครบถ้วนเสียก่อน

9. การขอคืนเงินอากร

ผู้ใดเสียค่าอากรหรือค่าเพิ่มอากรเกินไปไม่น้อยกว่า 2 บาท สำหรับตราสารลักษณะเดียวหรือเรื่องเดียว ผู้นั้นชอบที่จะทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่ออธิบดีเห็นว่าเกินไปจริง ก็ให้คืนค่าอากรหรือค่าเพิ่มอากรที่เกินไปนั้นให้แก่ผู้เสียอากรได้ แต่คำร้องที่กล่าวนั้นต้องยื่นภายใน 6 เดือน นับแต่วันเสียอากร หรือค่าเพิ่มอากรและต้องประกอบด้วยคำชี้แจง หรือเอกสาร ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ อธิบดีเห็นสมควรให้ยื่นสนับสนุนคำร้อง

ภาษีสรรพสามิต

ภาษีสรรพสามิต (Excise Taxes) เป็นภาษีทางอ้อมหรือภาษีการขายเฉพาะที่เก็บจากสินค้าหรือบริการเฉพาะอย่าง ซึ่งรัฐบาลเห็นสมควรที่จะต้องรับภาระภาษีสูงกว่าปกติ และเป็นภาษีที่รัฐจัดเก็บทอดเดียวจากผู้เสียภาษี

กฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตมีอยู่ 7 ฉบับ คือ

1. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493
2. พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509
3. พระราชบัญญัติไฟ พ.ศ.2486
4. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527
5. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527
6. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527
7. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ.2527

นอกจากนี้ ในการใช้กฎหมายภาษีสรรพสามิตเพื่อจัดเก็บภาษีนั้นจำเป็นต้องนำกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้ด้วย เช่น

1. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนี้ค่าภาษี ระยะเวลาอายุ ความสามารถในการทำนิติกรรมสัญญา เป็นต้น
2. ประมวลกฎหมายอาญา ในเรื่องของ เจตนา ตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน เป็นต้น
3. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่น การขายทอดตลาด เป็นต้น
4. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
5. กฎหมายศุลกากร เช่น การยื่นแบบและชำระภาษีสรรพสามิต เป็นต้น
6. ประมวลกฎหมายรัชฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต

- 1.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
- 1.2 ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
- 1.3 ผู้นำเข้าซึ่งสินค้า
- 1.4 ผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

2. สินค้าและบริการที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ได้แก่

สินค้า หมายถึง สินค้าบางชนิดที่ผลิตหรือนำเข้า และได้กำหนดไว้ในกฎหมายพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ได้แก่

1. น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ที่ผลิตจากปิโตรเลียม
 2. เครื่องดื่ม เช่น น้ำแร่ น้ำหวาน น้ำพืชผักและน้ำโซดา เป็นต้น และเครื่องดื่มตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
 3. เครื่องไฟฟ้า หมายถึง ผลิตภัณฑ์ซึ่งใช้พลังงานไฟฟ้าและให้รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบกับไฟฟ้าหรือเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย ได้แก่ เครื่องปรับอากาศ โคมไฟฟ้าและโคมไฟระย้า
 4. แก้วและเครื่องแก้ว หมายถึง สิ่งของและเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว เช่น แก้วเลคคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่นๆ เป็นต้น
 5. รถยนต์ หมายถึง รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่นแต่ไม่รวมถึงรถที่เดินบนราง รถจักรยานยนต์ที่มีพวงข้างไม่เกินหนึ่งล้อ และรถยนต์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
 6. เรือ หมายถึง ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด โดยเรือที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ได้แก่ เรือยอชต์ และยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อความสำราญแต่ไม่รวมถึง เรือโดยสาร เรือที่ศนาจร เรือข้ามฟาก เรือพ่วงและยานน้ำที่คล้ายกันสำหรับขนส่งบุคคลหรือของ
 7. ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง
 8. สินค้าอื่นๆ หมายถึง สินค้าอื่นๆ นอกจากประเภทที่ 1 – 7 ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
- บริการ หมายถึง การให้บริการในทางธุรกิจสถานบริการ ซึ่งหมายความเฉพาะการให้บริการในทางธุรกิจสถานบริการ ตามประเภทที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะว่าต้องจัดเก็บภาษีสรรพสามิต
- การเพิ่มประเภทสินค้า และบริการที่จะจัดเก็บภาษีสรรพสามิต สามารถทำได้โดยอาศัยอำนาจทางการบริหาร ซึ่งประเภทของสินค้าและบริการจะต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้
1. เป็นสินค้าหรือบริการที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันของประชาชน
 2. เป็นสินค้าหรือบริการเพื่อความสำราญ
 3. เป็นสินค้าหรือบริการบริโภคแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภค
 4. เป็นสินค้าหรือบริการที่มีแนวโน้มขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
 5. เป็นสินค้าหรือบริการที่ต้องควบคุมหรือจำกัดการบริโภค
 6. เป็นสินค้าหรือบริการที่ได้รับผลประโยชน์พิเศษจากการลงทุนของรัฐ
 7. เป็นสินค้าหรือบริการที่ทำลายสิ่งแวดล้อม
 8. เป็นสินค้าหรือบริการอื่นที่มีเหตุผลนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วหากรัฐบาลเห็นสมควร

สถานบริการ หมายถึง สถานที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า (สถานบริการตามมาตรา 3(1) แห่ง พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ.2509) ดังนี้

1. สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง ประเภทที่มี และประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ ได้แก่ ไนต์คลับ บาร์ กัดตาคาร เป็นต้น
2. สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอนหรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า ได้แก่ กัดตาคารที่มีหญิงบำเรอนั่งร่วมโต๊ะปรนนิบัติลูกค้า หรือโรงน้ำชาที่มีเตียงพักผ่อนหลับนอน และมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า เป็นต้น
3. สถานที่อาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า ได้แก่ สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการนวดแก่ลูกค้ารวมตลอดถึงร้านตัดผมหรือตัดผมซึ่งมีห้องนวดแก่ลูกค้าด้วย เป็นต้น
4. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ได้แก่ ร้านคอฟฟี่ช็อป ร้านขายอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง เป็นต้น

3. การจดทะเบียนสรรพสามิต

3.1 กรณีมีการประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อนกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

3.2 กรณีเริ่มประกอบอุตสาหกรรมหรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการ เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบการ หรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันก่อนวันเริ่มผลิตสินค้าหรือเริ่มบริการ ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

4. การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

4.1 กรณีบริการ ให้ผู้ประกอบการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยคำนวณภาษีจากยอดรายได้จากการให้บริการคูณด้วยอัตราภาษีร้อยละ 10 พร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

4.2 กรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับ

ชำระภาษีในเวลาที่ยื่นเงินคืนให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

4.3 กรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นหากมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (1) (2) (3) หรือ (4) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกินภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้า ออกจาก โรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(2) ในกรณีอื่นนอกจาก (1) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

5. สถานที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

5.1 กรณีที่ผู้ประกอบการมีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ กรมสรรพสามิต

5.2 กรณีที่ผู้ประกอบการมีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงาน ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ สำนักงานสรรพสามิตกิ่งอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

6. บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทำบัญชีประจำวันและงบเดือน แสดงรายการเกี่ยวกับวัตถุดิบ การผลิตและการจำหน่ายสินค้ารวมทั้งบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับรายรับของกิจการสถานบริการ โดยต้องทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

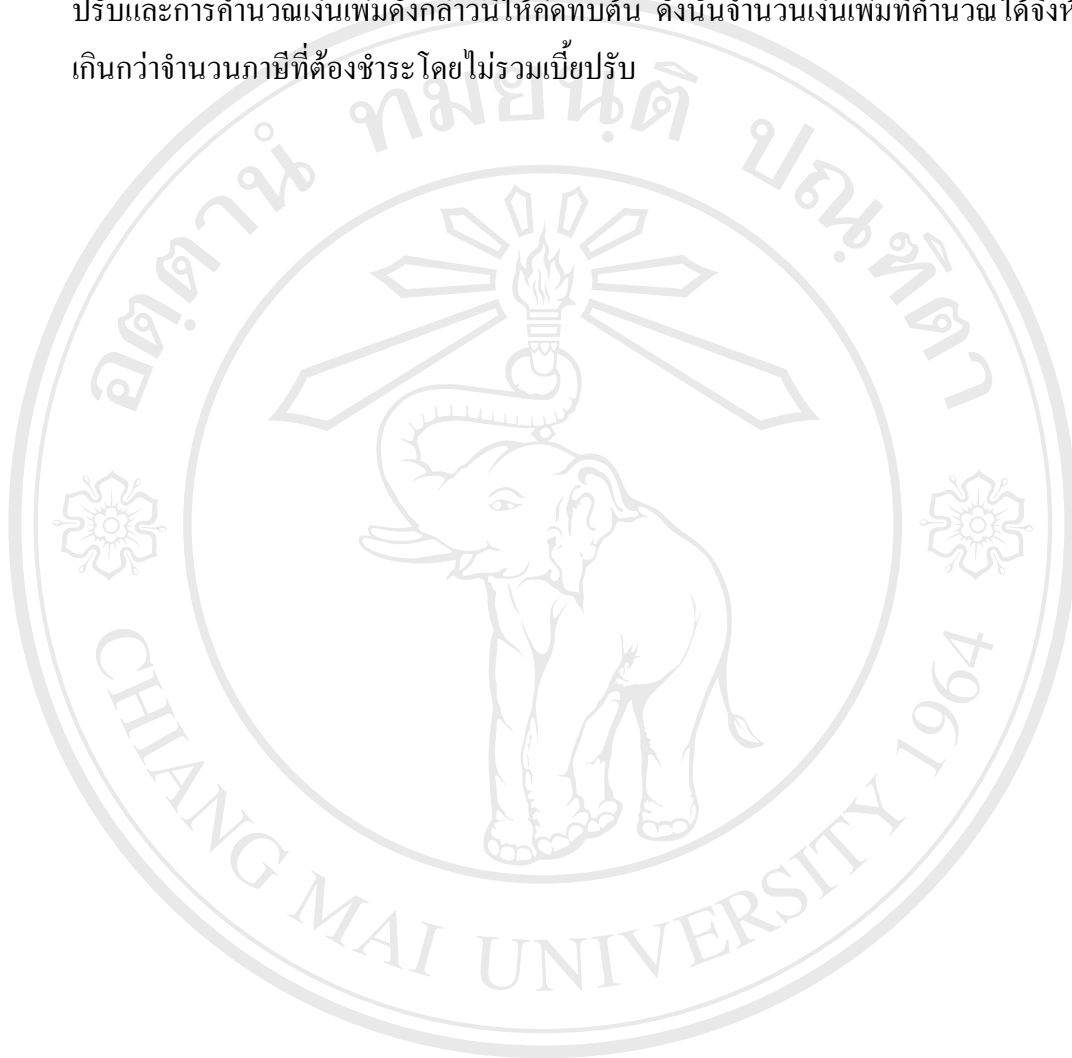
7. เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(2) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับและการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวนี้ให้คิดทบต้น ดังนั้นจำนวนเงินเพิ่มที่คำนวณได้จึงห้ามไม่ให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาษีป้าย

ภาษีป้ายเป็นภาษีที่จัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อรายได้ ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ในที่วัตถุใดๆ ด้วยตัวอักษร ภาพหรือเครื่องหมายอื่น เช่น แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

เจ้าของป้ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย กรณีที่หาเจ้าของป้ายไม่ได้ให้ผู้ที่ครอบครองป้าย หรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามลำดับ

2. อัตราภาษีป้าย

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน คิดอัตรา 3 บาทต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศหรือปนกับภาพหรือเครื่องหมายอื่น คิดอัตรา 20 บาทต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
3. ป้ายดังต่อไปนี้ คิดอัตรา 40 บาทต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
4. ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใดๆ หรือไม่
5. ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
6. ป้ายที่คำนวณพื้นที่และประเภทของป้ายแล้วเสียภาษีต่ำกว่า 200 บาทให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท
7. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตาม มาตรา 14(3) ให้เสียเฉพาะเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

3. การยื่นแบบประเมินและการชำระภาษี

เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในวันที่ 2 มกราคม – 31 มีนาคมของทุกปี โดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรก ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือในกรณีที่จำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาทจะขอผ่อนชำระเป็น 3 งวดเท่าๆ กันก็ได้

4. อัตราโทษและค่าปรับ

1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในเดือนมีนาคมหรือหลังติดตั้งป้าย 15 วัน เสียเงินเพิ่ม 10% ของค่าภาษี
2. ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้ค่าภาษีที่เสียน้อยลงต้องเสียเงินเพิ่ม 10% ของค่าภาษีที่ประเมินเพิ่มเติม

3. ไม่ชำระเงินภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ต้องเสียเงินเพิ่ม 2% ต่อเดือนของค่าภาษี เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน
4. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 5,000 – 50,000 บาท
5. ไม่แจ้งการรับโอนป้ายภายใน 30 วันต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 1,000 – 10,000 บาท
6. ไม่แสดงรายชื่อ ที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นอักษรไทยให้ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย ซึ่งติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น และพื้นที่เกิน 2 ตารางเมตร ต้องระวางโทษปรับวันละ 100 บาทเรียงวัน ตลอดระยะเวลาที่กระทำผิด
7. ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว หรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปีหรือปรับตั้งแต่ 5,000 – 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

5. การอุทธรณ์การประเมินภาษี

เมื่อผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมิน (ภ.ป.3) แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น โดยยื่นอุทธรณ์ผ่านเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

6. การขอคืนเงินภาษีป้าย

ผู้ที่เสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรจะต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิขอรับคืนเงินได้โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย

ภาษีบำรุงท้องที่

1. ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

1.1 ที่ดินของบุคคลหรือคณะบุคคล มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ได้แก่ พื้นที่ดิน ภูเขาหรือน้ำด้วย (มาตรา 6)

1.2 ไม่เป็นที่ดินที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรืออยู่ในเกณฑ์ลดหย่อน (มาตรา 8 และมาตรา 22)

2. ที่ดินที่เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

2.1 ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน

2.2 ที่ดินที่เป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หรือที่ดินของรัฐที่ใช้ใน กิจการของรัฐ หรือสาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์

2.3 ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือสาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์

2.4 ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ

2.5 ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบ ศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์

2.6 ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานหรือฌาปนสถานสาธารณะโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

3. เงินเพิ่ม

1. ไม่ยื่นแบบฯภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของภาษี เว้นแต่ได้ยื่นแบบฯ ก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะแจ้ง เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของภาษี

2. ยื่นแบบฯไม่ถูกต้องทำให้เสียภาษีน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ที่ประเมินเดิม เว้นแต่ได้มาขอแก้ไขแบบฯให้ถูกต้องก่อนเจ้าพนักงานประเมินแจ้ง

3. ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ ทำให้เสียภาษีน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มอีก 1 เท่าของภาษีที่ประเมินเพิ่มเติม

4. การอุทธรณ์

เมื่อได้รับแจ้งการประเมินภาษีแล้ว เห็นว่าการประเมินไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ผ่านเจ้าพนักงานประเมินภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคากลางของที่ดิน หรือวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน การอุทธรณ์ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาลผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

5. การขอคืนภาษีบำรุงท้องที่

ผู้ที่เสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรจะต้องเสียผู้นั้นมีสิทธิขอรับเงินคืนภายใน 1 ปี ได้โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

6. บทกำหนดโทษ

1. ผู้ใดแจ้งข้อความหรือถ้อยคำอันเป็นเท็จ ตอบถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. ผู้ใดจงใจไม่มาหรือยอมชั่งเขต หรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
3. ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานทำการสำรวจที่ดิน หรือเร่งรัดภาษีค้างชำระ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
4. ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ หรือสั่ง ให้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีค้างชำระ หรือไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดงตามหนังสือเรียก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 จัดเก็บจากทรัพย์สินได้แก่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และที่ดินใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ทั้งนี้ทรัพย์สินนั้นต้องไม่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษี

นอกจากนี้ยังมีการลดหย่อนภาษีในกรณีที่ทรัพย์สินถูกรื้อถอน หรือทำลายระหว่างปีหรือทรัพย์สินทำขึ้นระหว่างปี ให้ประเมินค่ารายปีทรัพย์สินเฉพาะส่วนที่ใช้ประโยชน์ได้จากทรัพย์สินเท่านั้น สำหรับทรัพย์สินที่เจ้าของโรงเรือนติดตั้งส่วนควบที่สำคัญ โดยมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำ หรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่างในโรงเรือน ให้ลดค่ารายปีลงเหลือ 1 ใน 31 ของค่ารายปีของทรัพย์สินที่รวมทั้งส่วนควบนั้น

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

1. เจ้าของทรัพย์สิน
2. เจ้าของโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างและเจ้าของที่ดินเป็นคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเป็นผู้เสีย

2. การจัดเก็บภาษี

พนักงานเจ้าหน้าที่ จะต้องประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินที่เสียภาษี โดยประเมินจากจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ในปีหนึ่งๆ และหากทรัพย์สินให้เข้าให้ถือว่าค่าเช่าคือค่ารายปี แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรที่ทำให้เห็นว่าค่าเช่านั้น ไม่ใช่จำนวนเงินอันสมควรให้เข้าได้หรือกรณีหาค่าเช่าไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด เมื่อหาค่ารายปีได้แล้ว จึงนำมาคิดคำนวณภาษีโดยคิดในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

3. เกณฑ์ในการยื่นแบบประเมินและการชำระภาษี

1. เจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับมอบอำนาจยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด.2) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในวันที่ 2 มกราคม – สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี
2. พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกแบบแจ้งการประเมิน (ภ.ร.ด.8) และผู้รับการประเมินต้องชำระภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมิน (ภ.ร.ด.8)

หมายเหตุ หากผู้รับการประเมินไม่พอใจในการประเมินให้ยื่นคำร้องขออุทธรณ์ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมิน (ภ.ร.ด.8)

4. อัตราโทษและค่าปรับ

1. ผู้ใดละเลยไม่ยื่นแบบแสดงรายการ มีความผิดโทษปรับไม่เกิน 200 บาทและเรียกเก็บภาษีย้อนหลังได้ไม่เกิน 10 ปี

2. ผู้ใดยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกิน 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับและเรียกเก็บภาษีย้อนหลังได้ไม่เกิน 5 ปี

3. ถ้าชำระภาษีเกินกำหนด 30 วันนับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมิน ให้เสียเงินเพิ่มดังนี้

3.1	ไม่เกิน 1 เดือน	เพิ่ม	2.5%
3.2	เกิน 1 เดือนแต่ไม่เกิน 2 เดือน	เพิ่ม	5.0%
3.3	เกิน 2 เดือนแต่ไม่เกิน 3 เดือน	เพิ่ม	7.5%
3.4	เกิน 3 เดือนแต่ไม่เกิน 4 เดือน	เพิ่ม	10.0%

3.5 เกิน 4 เดือนขึ้นไปให้ยึด อาศัยหรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางสาวอรพิน อินตะสาร
วัน เดือน ปี เกิด	24 มกราคม 2519
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ปีการศึกษา 2537 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ปีการศึกษา 2539 สำเร็จการศึกษาปริญญาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ปีการศึกษา 2541
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2546 พนักงานบัญชี บจก.นิธิบูรณ์อโต้เชลล์ พ.ศ. 2546 – ปัจจุบัน ประกอบธุรกิจส่วนตัว